



Stefan Kruger met Dr. Jordan Institute

In deze vierde aflevering van StageCoach Sessions staat de nieuwste band van Stefan Kruger, Dr. Jordan Institute, in de schijnwerpers. Op Slagwerkkrant.nl vind je de video met de performance van de track The Bee en de workshop drums rondom de broken soca beat van de track Call It. Tijdens de opnamedagen spraken we uitgebreid met Stefan Kruger. tekst en foto's Matthieu Brandt



StageCoach Sessions

Instructievideo's, workshops, live registraties en interviews

StageCoach Sessions is een initiatief van muzikant-docent Matthieu Brandt; een project dat hij met de magazines in onze uitgeverij uitrolt. Deze nieuwe videoserie – die mooi aansluit op onze Aquarium Sessions in eigen huis met miniconcerten, tutorials en interviews – draait om registraties op locatie met topkwaliteit live opnamen van bands, instructievideo's per muzikant. Deze StageCoach Sessions worden altijd gepubliceerd met workshops inclusief tabs, notenwerk en interviews op onze videokanalen en in onze magazines.

Eerder verschenen in deze serie al de volgende StageCoach Sessions:

- #1 Richville-drummer Jeroen JJ Goossens (SWK 217, mei-juni 2020)
- #2 Buena Vista Cuba met Jan-Luc van Eendenburg (SWK 219, sep-okt 2020)
- #3 Sjoerd van Bommel en The Space Age Travellers (SWK 220, nov-dec 2020)

De StageCoach Sessions-video's kun je

bekijken op ons YouTube-kanaal SlagwerkVideo en op Slagwerkkrant.nl in de sectie Slagwerkkrant Plus, en binnenkort ook op het YouTube-kanaal van StageCoach Sessions.

StageCoach Sessions deel 4 met Stefan Kruger en Dr. Jordan Institute

- The Bee - performance Dr. Jordan Institute
- Call It - workshop drums Stefan Kruger



- video-interview met Stefan Kruger

Op Slagwerkkrant.nl vind je de video's en de downloadable pdf van de drum-workshop.

www.slagwerkkrant.nl/swkplus
www.youtube.com/SlagwerkVideo

De muziek van Dr. Jordan Institute omschrijft de band zelf als 'sophisticated dancehall', oftewel 'een combinatie van Caribische grooves, klassieke melodieën, spoken word, funky acid, Goethe and Orisha Voodoo'. Jawel! Zangeres Nicole Jordan is klassiek geschoold en verantwoordelijk voor de poëtische teksten. Gitarist Mark Tuinstra heeft zijn roots in jazz en world. Bassist Sean Fasciani speelde voor het eerst met drummer Stefan Kruger samen in de band van Caro Emerald. Kruger zelf is natuurlijk bekend van Zuco 103 en ons eigen event Hybrid Drum Experience. Shana Bossman is de toetseniste die live de band versterkt.

Hoe is Dr. Jordan Institute tot stand gekomen?

'Ik ken Mark via de Wereldhavendagen in 2016. We speelden daar met Zuco 103. Nicole deed met ons mee. Dat klikte en we zijn toen samen liedjes gaan maken met dat concept: calypso en klassiek. Het was een soort onderzoeksproject. We noemen het nu 'sophisticated dancehall'; een soort luxe gebakje. Zoet, maar toch met een bite en een beetje smerig. Daarbij is steeds de vraag hoe je dingen verandert. Natuurlijk kan ik een calypso spelen, maar hoe maak je je eigen ding ervan? Hoe absorbeer je de verschillende invloeden en hoe meng je dat? Daar komt iets uit, en dat moet je dan verbazen.'

Vormt zich dat gaandeweg?

'Ik weet wel al waar het naar toe gaat, dat voel ik wel. De ondertoon is klassieke versus dancehall, en dan weet ik wel hoe het gaat klinken. En dus weet je welke ingrediënten je nodig hebt. Je hebt altijd wel je persoonlijke begrenzing. Ik speel bijvoorbeeld geen metal. We zitten ieder dus vast in ons eigen wereldje

'Mensen raken verward door de mix van stijlen en dat vind ik eigenlijk wel weer erg leuk'

en de overlap daarin is bepalend. We zijn daarin dan niet bezig met 'hits' scoren. We maken iets, en pas daarna ga je bedenken: wie zou hiernaar willen luisteren en op welk moment? Dat heeft dan ook te maken met je mix en je productie. Die wijze van werken maakt dat het voor sommigen soms moeilijk te plaatsen is, en dat vind ik een goed teken. Mensen raken verward door de mix van stijlen en dat vind ik eigenlijk wel weer erg leuk.'

Je bent ook de producent van Dr. Jordan Institute, soms samen met Mark Tuinstra. Hoe pak je dat aan?

'Mijn visie is dat alles mogelijk is. Je kan naar een grote studio gaan of alles in je laptop maken en alles er tussenin. Je vraagt je af wat je nodig hebt met je eigen fantasie om het liedje tot leven te brengen. We maken altijd eerst een demo. En daarna vraag je je af wat je nodig hebt om die demo te laten klinken. We gingen bij Dr. Jordan uit van een live bandje. En de compositie moet altijd met piano of gitaar en vocals gespeeld kunnen

speelt diezelfde samples dan live. Je krijgt daardoor wel een bepaald herkenbare sound.'

Worden alle sounds live ook op het podium gemaakt of lopen er ook dingen mee?

'Nee, er loopt niets mee. Over alles is nagedacht en geproduceerd, maar live spelen we het liedje als het ware op een improvisatorische manier. Elk segment van het liedje kan een andere invulling krijgen en daarbinnen kan geïmproviseerd worden.'

New York Times

Stefan Kruger speelde met SFeQ en New Cool Collective, en naast Dr. Jordan speelt



v.l.n.r.: Mark Tuinstra, Shana Bossman, Stefan Kruger, Sean Fasciani.



Matthieu Brandt

Initiatiefnemer, producent en regisseur van StageCoach Sessions is Matthieu Brandt, gitarist en banjospeler. Hij heeft jarenlang gitaarles gegeven en heeft in talloze bands gespeeld, zowel in Nederland als in de VS. Voor het instructievideolabel TrueFire maakte hij dertien jaar lang lesvideo's met Europees toptalent. www.matthieubrandt.com



v.l.n.r.: Stefan Kruger, Sean Fasciani, Nicole Jordan, Mark Tuinstra

hij ook met Krupa & The Genes, en nog altijd, al 20 jaar, met Zuco 103.

Voor SFeQ en New Cool maakten we met zangeres Lilian Vieira liedjes. We hebben toen vijf liedjes gebundeld tot een ep. Dat werd Zuco 103. De ep werd wereldwijd heel snel ontdekt. We kregen binnen een maand al een recensie in de New York Times, en zo konden we al snel op tour. Het blijkt dan dat je iets gemaakt hebt dat heel hip was en onderdeel van een bepaald tijdsframe. Dat heette brazilelectro, een term die we overigens zelf hebben bedacht. Wij hadden stevige controle op hoe we ons wilde uiten. We gaven bijvoorbeeld overal namen aan, schreven onze eigen persberichten. SFeQ was bijvoorbeeld geen 'Fusion' maar 'Tension'.

Deze manier van 'branding' is tamelijk uitzonderlijk voor een Nederlandse band.

'Ja, we deden ook onze eigen interviews die dan wereldwijd vaak werden overgenomen. En je maakte je eigen foto's en radiostation,

et cetera.. Je gebruikte dus alle methodes uit de reclame en liet die los op jazz. We zetten ook onze eigen labels op en ons eigen management en brachten zelf onze platen uit, zodat we altijd de controle hielden. Dat komt uit de punkbeweging. Ook altijd zorgen dat je je eigen rechten behield.

'Het gaat er dus eigenlijk om dat je weet hoe de industrie in elkaar zit. Dan kun je op basis daarvan beslissingen nemen. We kregen ook les van anderen over dit soort onderwerpen die op het conservatorium niet aan bod kwamen. Hoewel we bij Zuco 103 werden ontdekt en een platencontract kregen, was daar niet zo veel geld mee gemoeid dat we onze rechten moesten wegtekennen. Wij hadden goed door hoe de muziekwereld zich

'Mijn visie is dat alles mogelijk is'

zou gaan ontwikkelen en hadden dus altijd een voorbehoud in ons contract staan voor als er iets zou veranderen in het digitale format waarin onze muziek verspreid werd. In dat geval werd het contract weer heronderhandelbaar. Napster kwam in die tijd op, en we hebben bij de digitalisering onze hele catalogus teruggekregen, terwijl het wel door een label wereldwijd verspreid is. Je hebt natuurlijk wel labels nodig, want een label kent een land of territorium heel goed. Dat is nog steeds nodig om ter plekke je muziek te kunnen verkopen.'

Houden jullie – met Zuco 103 en je andere bands – die voortschrijdende veranderingen in de digitalisering nog steeds bij?

'Vroeger was het zo dat je back catalogue na verloop van tijd een beetje verdween. Dan ging het helemaal om je nieuwe album. Nu is het zo dat als je een nieuwe single release, je back catalogue meer views krijgt dan je nieuwe liedje. Dat heeft te maken met de algoritmes

die je oude materiaal hoger indexeren. Met je oude materiaal kom je dan weer op allerlei lijsten terecht. Dat is dus een totaal andere manier van denken.

'Doel is dus om in het begin te proberen een hit te krijgen, want die blijft altijd het ankerpunt. Mensen draaien niet een nieuw liedje van de Stones, maar *I Can't Get No Satisfaction*. En zo wordt de promotie van je nieuwe liedje ook promotie voor je back catalogue. Zakelijk moet je het dus goed onderbouwen en je afvragen wat de meerwaarde is van als mensen instappen in jouw product. Zowel muzikaal als zakelijk. En daarvoor moet je jezelf goed informeren, en dat kan gelukkig tegenwoordig goed, met internet en zo.'

Zijn de kansen voor deze generatie muzikanten anders dan voor jouw generatie?

'Kansen zijn er altijd. Ik ben een kind van de jaren '80. In die tijd hadden we de neutro-nobom, de Russen stonden in de keuken, iedereen was aan de heroïne, 25 procent van de jeugd was werkeloos, kraakpanden enzovoort. Net zoals nu in de pandemie was er toen ook *no future*. En kijk in de jaren negentig en daarna hoe bloeiend alles geweest is. Het is nu anders, maar er zijn nog steeds kansen.'

Leer jij ook nog van de jongere generatie?

'In mijn bands heb ik altijd geleerd receptief te zijn en te luisteren naar andere muzikanten. Ook bij mijn lesgeven. Het is belangrijk om aan zelfanalyse te doen. Wij vragen op het conservatorium bijvoorbeeld ook aan mensen die afgestudeerd zijn wat ze goed vonden en wat ze niet goed vonden aan de opleiding. Daar kun je heel veel van leren. Je bent aan de ene kant coach van zo'n leerling, maar je bent ook meester. Leerlingen moeten wel aan allerlei eisen voldoen en elk jaar een bepaald curriculum halen. Maar het gaat om het individu. Iedereen is anders.

'Persoonlijk vind ik dat conservatoria in Nederland veel te weinig aandacht besteden aan wie je bent, wat je doet en wat je ermee gaat doen. En dat geldt ook voor de zakelijke kant, die ik altijd met mijn leerlingen behandel. De muzikanten die nu overleven zijn de 'indirecte' muzikanten. Muzikanten die bijvoorbeeld eigen tracks kunnen bouwen of goed kunnen verkopen. Er zijn ook steeds minder plekken om te spelen, dus de hoeveelheid 'directe' muziek neemt af. Wat ik overigens wel jammer vind.'

Stefan Kruger in actie

Stefan Kruger (1965) komt uit een muzikale familie en werd op zijn negende al meegesleept naar een concert van Art Blakey & The Jazz Messengers: 'Toen was ik verkocht. Ik wilde drummer worden! Ik ben in bandjes gaan spelen vanaf mijn twaalfde en vanaf mijn zeventiende werd het wat serieuzer en wilde ik conservatorium gaan doen. Ik werd aangenomen in Den Haag en twee jaar daarna ook in Rotterdam:

jazz in Den Haag en wereldmuziek in Rotterdam. Nadat ik in 1992 ben afgestudeerd, ben ik naar New York gegaan om daar verder te studeren. En daarna heb ik nog een paar maanden op Cuba gestudeerd.'



Hij is co-founder van talrijke bands waaronder SFeQ, New Cool Collective, Zuco 103 en Krupa & The Genes. Hij produceerde albums van Ruben Hein, de Ethiopische zangeres Minyeshu en was coproducteur van Joe Jackson's cd's *The Duke* en *Fast Forward*, waar hij ook op een aantal tracks de drums voor z'n rekening neemt



(naast drummers als Brian Blade en Questlove). Ook was hij muzikaal leider en drummer van de live band van Caro Emerald. Met die band en met Zuco 103 tourde hij de halve wereld rond.

'SFeQ, oftewel San Francisco Earth Quake, is begonnen in 1989 als bandje op het conservatorium en was al vrij snel succesvol. Het was de eerste jazzband met een live-scratching dj. Het was een heel experimenteel bandje waarin we ook allerlei elektronica gebruikten.



De hele band is ook op een gegeven moment naar Amerika verhuisd, en we hebben daarna over de hele wereld getourd.

'Tussen '88 en '92 was elektronische muziek heel erg in opkomst. Een fantastische tijd waarin hiphop, triphop drum 'n' bass, en dance zijn ontstaan. In Amsterdam waren toen veel illegale feesten waar die muziek werd gedraaid, en wij probeerden dat in onze scene te kopiëren. Wij waren

de eerste generatie die live een computer na ging doen.

'Met New Cool Collective hadden we onze eigen club en daar konden we veel experimenteren. Daar is Zuco 103 ook weer uit voort gekomen. We waren muzikanten die niet alleen voor oude grijze mannen wilden spelen, maar ook voor jonge chickies die wilden dansen.

'Krupa & The Genes is een soort hobbyproject van

zeven jazzmuzikanten; een soort Nederlandse All Star Band met 2 drummers (Joost Patocka en ik), 2 gitaristen, 2 saxofonisten en een bassist. Om de vier jaar brengen we iets uit en doen we een tournee. Daarna gaat iedereen weer zijns weegs.

'En ik heb het altijd leuk gevonden om dingen naast elkaar te doen. Met Mark Tuinstra en Sean Fasciani hebben we ook een bandje FaKruTu, waar we soms in de studio lekker mee jammen en klooiën. En soms nodigen we daar ook weer iemand bij uit. Het gaat natuurlijk om muziek maken. Of je dat nou in een club doet, op een festival of op een jam. En dan kan daar iets uit ontstaan.'

'Wij waren met SFeQ de eerste generatie die live een computer na ging doen'





Workshop Stefan Kruger

Broken Soca

In de StageCoach Sessions-video *Broken Soca* behandelt Stefan Kruger de grooves uit het nummer *Call It* van Dr. Jordan Institute, van het album *Jab Jab*. Onderstaand zie je dertien oefeningen die in de video worden behandeld. Daarnaast wordt op de video ingegaan op spelen met clicktrack en specifieke issues bij het spelen van Caribische grooves.

1. Broken Soca beat



2. Broken Soca variatie



3. Cinguillo reversed en basis



4. Cinguillo contra



5. Soca beat



6. Soca beat 2



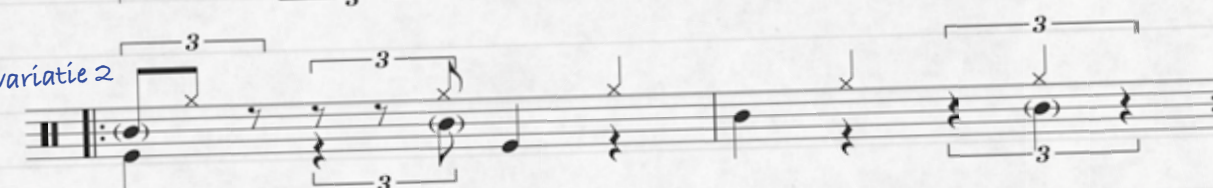
7. vanuit de laatste 4, tweede maat



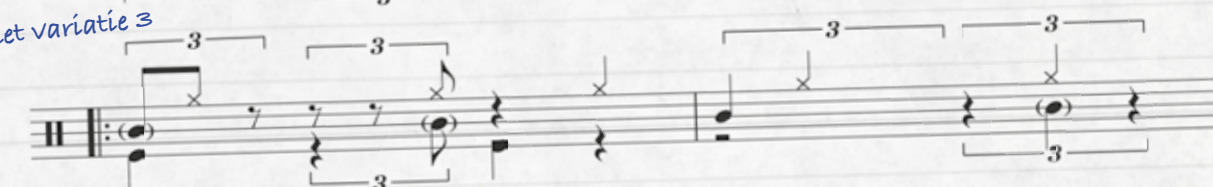
8. Triplet variatie 1



9. Triplet variatie 2



10. Triplet variatie 3



11. Triplet variatie 4



12. Triplet variatie



13. Eighth notes variatie

